

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 223.

Tiende Session.

53de Møde.

Løvedagen den 11te Decbr. Kl. Aften.

(Fornat.)

Ordføreren (forts.): Udvalget, hvem dette Ændringsforslag var bekendt, har ikke villet slutte sig dertil, da det antager, at det følger af sig selv, at Folk ikke ville bygge Svinestier under deres Beboelsesleiligheder, og hvis man vilde antage Sligt, kunde man give mange andre yderligere Bestemmelser i Loven. Til § 29 har Udvalget stillet det Ændringsforslag, at første Linie, som hedder: „Ingen Etage, som indrettes til Beboelse“ forandres til: „Ingen Beboelsesleilighed“, og dernæst har det stillet den Ændring, at i 2den Linie bestemmes Høiden til „3 1/2 Alen“ istedetfor Udfæstets „4 Alen“. Da „Etage“ ikke nærmere er defineret i Loven andetsteds, end i en tidligere Paragraph, hvor den givne Forklaring svarer til ganske andre Omstændigheder, og da det synes naturligt at angive Høiden i Forbindelse med Udtrykket: „at ingen Beboelsesleilighed maa bygges under en saadan Høide“, idet man dog paabyder, at ogsaa Dvælsleiligheder, som ikke kunne kaldes egentlige Etager, skulle gives den fastsatte Høide, naar de danne selvstændige Beboelsesleiligheder, saa har man troet, at en saadan Forandring kunde være hensigtsmæssig. Hvad Hovedforandringen selv angaar, at ombytte „4 Alen“ med 3 1/2 Alen, har det været den fremherskende Anskuelse i Udvalget, at det vilde være et Maal, som langt bedre passede til Forholdene i Kjøbstæderne, end 4 Alen;

navnlig med Hensyn til den friske Luft, som Dngtvelserne der betinge, saa at man ikke der burde fordre mere. Jeg kan dog ikke i dette Tilfælde undlade at udtale min egen personlige Mening, og den er her, at naar man opstiller en Høide af 3 1/2 Alen, saa opstiller man i Grunden Noget, der ikke har videre Betydning; thi det tør vel nok forudsættes, at Folk, der bygge nye Bygninger i Kjøbstæder, ikke ville bygge Beboelsesleiligheder under 3 1/2 Alens Høide; jeg troer, at en Høide af 4 Alen er en saadan, som man vil være bedst tjent med at vælge. Det er imidlertid min tun personlige Mening; de øvrige Medlemmer af Udvalget have været af en anden. Jeg skal forøvrigt ikke videre gaae ind paa dette Spørgsmaal, da det tidligere her i Thinget har været saa vidtløftigt debatteret, og jeg er overbevist om, at ethvert enkelt Medlem fuldkommen er paa det Rene med, hvorledes han vil stille sig ligeoverfor dette Spørgsmaal. Til § 30 har Udvalget stillet et Ændringsforslag, som gaaer ud paa, at ikke alene Stubmøller og lignende lavt staaende Møller, som for Fremtiden opføres, men ogsaa de nuværende, skulle omgives med Stakit paa Grund af den Fare, som er forbunden med, navnlig for Børn, at komme i Nærheden af disse; det er jo en Forholdsregel, som det ikke koster meget at efterkomme. Endelig har Udvalget til § 31 stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at det ubetingede Forbud, der i Lovforslaget er imod at anstryge Bygninger med hvid Farve, forandres derhen, at det kun kommer til at gjælde for de Bygningsstøder, der vende imod Gaden eller imod anden Mandes Grund, idet Udvalget har troet, at det har en unødvendig